

Hallituksen esitys Eduskunnalle Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisestä yleissopimukseen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta etuyhteydessä keskenään olevien yritysten tulonoikaisun yhteydessä tehdyn sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että eduskunta hyväksyisi joulukuussa 1995 tehdyn sopimuksen, jolla Itävalta, Suomi ja Ruotsi liittyvät Brysselissä 23 päivänä heinäkuuta 1990 tehtyyn, allekirjoitusten osalta avoimeksi jätettyyn yleissopimukseen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta etuyhteydessä keskenään olevien yritysten tulonoikaisun yhteydessä.

Yleissopimuksen tarkoituksena on välimiesmenettelyn käyttöönotto etuyhteydessä keskenään olevien yritysten siirtohinnoittelutapauksissa. Milloin EY:n jäsenvaltiossa olevan yrityksen tuloa verotetaan myös sellaisen yrityksen tulona, joka sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa, ikään kuin tulo olisi kertynyt viimeksi mainitulle yritykselle, jos yritykset olisivat soveltaneet keskinäisissä liiketoimissaan markkinaehtoja, ensiksi mainitun valtion on asianmukaisesti oikaistava tästä tulosta määrätyn veronsa määrä. Mikäli yritys katsoo, ettei verotus ole tapahtunut sopimuksen edellyttämällä tavalla, yritys voi kääntyä sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen puoleen, jossa se sijaitsee. Mikäli toimivaltainen viranomainen ei itse pysty korjaa-

maan verotusta, sen on pyrittävä ratkaisemaan asia toisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa ja mikäli toimivaltaiset viranomaiset eivät keskenään pääse asiassa ratkaisuun, asia on ratkaistava välimiesmenettelyssä. Sopimus velvoittaa jäsenvaltiot tietojen antamiseen ja yhteistoimintaan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi. Jäsenvaltiot ovat tehneet yleissopimuksen EY:n perustamissopimuksen 220 artiklan perusteella ja se on ollut vanhojen jäsenvaltioiden välillä voimassa 1 päivästä tammikuuta 1995 alkaen.

Liittymissopimus tulee voimaan sen ratifioineiden valtioiden välillä kolmannen kuukauden ensimmäisenä päivänä siitä lukien, kun Itävalta, Suomi tai Ruotsi ja jokin valtio, joka on ratifioinut yleissopimuksen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta etuyhteydessä keskenään olevien yritysten tulonoikaisun yhteydessä on viimeisenä tallettanut ratifioimiskirjansa. Kunkin myöhemmin sopimuksen ratifioivan sopimusvaltion osalta sopimus tulee voimaan kolmen kuukauden ensimmäisenä päivän siitä lukien, kun valtio on tallettanut ratifioimiskirjansa.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila ja asian valmistelu

1.1. Nykytila

Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön laatiman (OECD) tulon ja varallisuuden verottamista koskevan mallisopimuksen 9 artiklan 1 kappaleen mukaan verosopimuksen tehneiden sopimusvaltioiden viranomaiset saavat veroperusteen määrittämiseksi oi-

kaista yritysten tilejä, jos seurauksena yritysten välisistä erityisistä yhteyksistä tilit eivät osoita todellista markkinaehtojen mukaista verotettavaa tuloa, joka on syntynyt tässä valtiossa. Artiklan 2 kappaleen mukaan toisella sopimusvaltiolla on oikaisun tapahduttua artiklassa mainittujen edellytysten vallitessa velvollisuus oikaista tällaisen yrityksen siinä valtiossa määrätyn veron määrää kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi. Täl-

laista oikaisua tehtäessä sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa neuvoteltava keskenään. Lisäksi on sovellettava mallisopimuksen 25 artiklaa, joka määrittää siitä keskinäisestä sopimusmenettelystä, jota sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on noudatettava kaksinkertaista verotusta poistettaessa. Keskinäisen sopimusmenettelyn sisältönä on, että toimivaltaiset viranomaiset keskenään neuvottelemalla pyrkivät tekemään sopimuksen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta. Sopimusvaltioilla ei tällöin ole velvollisuutta kaksinkertaisen verotuksen poistamiseen.

Suomi on pidättänyt itselleen oikeuden olla ottamatta mallisopimuksen 9 artiklan 2 kappaleen mukaista velvoittavaa säännöstä sopimuksiinsa.

Suomi on tehnyt tuloverosopimukset kaikkien EY:n jäsenvaltioiden kanssa. Kahdesatoista näistä kaikkiaan neljästätoista sopimuksesta 9 artikla sisältää vain 1 kappaleen. Kahdessa sopimuksessa eli Belgian kanssa tehdyssä verosopimuksessa (SopS 66/1978) ja Irlannin kanssa tehdyssä verosopimuksessa (SopS 88/1993) 9 artikla sisältää myös 2 kappaleen, mutta se ei silloinkaan ole samannuodoltaan vastaοικaisuun velvoittava.

Vastaava, tarkemmalla sisällöltään vaihteleva artikla sisältyy myös niihin verosopimuksiin, joita Suomi on tehnyt EY:hyn kuulumattomien valtioiden kanssa.

Käytännössä ei juurikaan ole esiintynyt tapauksia, joista 9 artiklan perusteella tapahtu-

neen tulonoikaisun vuoksi olisi jouduttu neuvottelemaan kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta.

1.2. Asian valmistelu

Yleissopimusta on aikaisemmin käsitelty Eduskunnalle Suomen liittymisestä Euroopan unioniin tehdyn sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä annetun hallituksen esityksen (135/1994 vp) yksityiskohtaisissa perusteluissa artiklan 220 kohdalla.

Yleissopimus on tehty Brysselissä 23 päivänä heinäkuuta 1990, jolloin se on jätetty allekirjoitusten osalta avoimeksi ja se on ollut voimassa vanhojen jäsenvaltioiden välillä 1 päivästä tammikuuta 1995 alkaen. Liittymissopimus on allekirjoitettu Brysselissä 21 päivänä joulukuuta 1995.

Yleissopimus noudattaa soveltuvin osin OECD:n malliverosopimusta.

Asia valmisteltu on virkamiestyönä valtiovarainministeriössä.

2. Esityksen taloudelliset vaikutukset sekä organisaatioon ja henkilöstöön liittyvät vaikutukset

Koska sellaisia tapauksia, joihin yleissopimusta tulotaisiin soveltamaan, esiintyy erittäin harvoin, sopimuksella ei tulisi olemaan merkittäviä taloudellisia vaikutuksia eikä organisaatioon ja henkilöstöön liittyviä vaikutuksia.

YKSITYSKOHTAISET PERUSTELUT

1. Sopimusjärjestelyn sisältö

1.1. Liittymissopimuksen sisältö

1 artikla. Artiklan mukaan Itävalta, Suomi ja Ruotsi liittyvät Brysselissä 23 päivänä heinäkuuta 1990 tehtyyn, allekirjoitusten osalta avoimeksi jätettyyn yleissopimukseen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta etuyhteydessä keskenään olevien yritysten tulonoikaisun yhteydessä.

2 artikla. Artiklalla muutetaan yleissopimuksen 2 artiklan 2 kohtaa lisäämällä uusien jäsenvaltioiden verot verojen luetteloon. Sopimus koskee Suomen osalta valtion tuloveroja, yhteisöjen tuloveroa, kunnallisveroa, kirkollisveroa, korkotulon lähdeveroa ja ra-

joitetusti verovelvollisen lähdeveroa. Lisäksi muutetaan yleissopimuksen 3 artiklan 1 kohtaa nimeämällä uusien jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset. Suomen osalta toimivaltaisena viranomaisena toimii valtiovarainministeriö tai sen valtuuttama edustaja.

3 artikla. Artikla sisältää tavanomaiset määräykset yleissopimuksen erikielisten versioiden toimittamisesta uusille jäsenvaltioille ja määräykset yleissopimuksen erikielisten versioiden todistusvoimaisuudesta.

4 artikla. Liittymissopimuksen ratifiointia koskevat määräykset sisältyvät tähän artiklaan.

5 artikla. Artikla sisältää liittymissopimuksen voimaantuloa koskevat määräykset. Sopimus tulee kansainvälisoikeudellisesti voi-

maan sen ratifioineiden valtioiden välillä kolmannen kuukauden ensimmäisenä päivänä siitä lukien, kun Itävalta, Suomi tai Ruotsi ja jokin valtio, joka on ratifioinut yleissopimuksen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta etuyhteydessä keskenään olevien yritysten tulonoikaisun yhteydessä on viimeisenä tallettanut ratifioimiskirjansa. Kunkin myöhemmin sopimuksen ratifioivan sopimusvaltion osalta liittymissopimus tulee voimaan kolmannen kuukauden ensimmäisenä päivänä siitä lukien, kun tämä valtio on tallettanut ratifioimiskirjansa.

6—7 artikla. Artiklat sisältävät tavanomaiset loppumääräykset.

1.2. Pöytäkirja

Allekirjoittaessaan liittymissopimuksen sopimusvaltiot ovat hyväksyneet pöytäkirjan, joka sisältää uusien jäsenmaiden yksipuoliset julistukset siitä, mitä kussakin maassa tarkoitetaan ilmaisulla "ankarat rangaistukset". Suomen osalta ilmaisu tarkoittaa rikosoikeudellisia seuraamuksia ja sellaisia hallinnollisia seuraamuksia, jotka johtuvat verolainsäädännön rikkomisesta.

1.3. Yleissopimus kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta etuyhteydessä keskenään olevien yritysten tulonoikaisun yhteydessä

I luku. Yleissopimuksen soveltamisala

Yleissopimuksen I luvussa, joka käsittää 1 ja 2 artiklan, määrätään yleissopimuksen soveltamisala ja yleissopimuksen piiriin kuuluvat verot.

1 artikla. Artiklassa määrätään yleissopimuksen soveltamisala. Sopimusta sovelletaan 1 artiklan 1 kohdan mukaan, jos sopimusvaltiossa olevan yrityksen verotettava tulo luetaan tai todennäköisesti tullaan lukemaan myös toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen tuloksi sillä perusteella, että 4 artiklassa esitettyjä, joko välittömästi tai kyseisen valtion lainsäädännön mukaisesti sovellettavia määräyksiä ei ole noudatettu. Artiklan 1 kohtaa sovelletaan 3 kohdan mukaan myös, jos jokin asianomaisista yrityksistä on tuottanut tappiota. Artiklan 2 kohdan mukaan yleissopimusta sovellettaessa katsotaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa oleva kiinteä toimipaikka sen sijaintivaltion yritykseksi.

2 artikla. Artiklan 1 kohdan mukaan yleissopimusta sovelletaan tulon perusteella määrättyihin veroihin. Artiklan 2 kohdassa on lueteltu ne jäsenmaiden verot, joihin sopimusta sovelletaan. Uusien jäsenmaiden verot on lisätty verojen luetteloon liittymissopimuksen 2 artiklassa. Yleissopimusta sovelletaan sen 2 artiklan 3 kohdan mukaan myös kaikkiin samanlaisiin tai samanluonteisiin veroihin, joita on sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen suoritettava tällä hetkellä suoritettavien verojen ohella tai asemesta.

II luku. Yleiset määräykset

Yleissopimuksen II luku koostuu kolmesta osastosta: 1 osastossa käsitellään määritelmiä (3 artikla), 2 osastossa periaatteita, joita sovelletaan etuyhteydessä keskenään olevien yritysten tulonoikaisussa ja luettaessa tuloa kiinteisiin toimipaikkoihin kuuluvaksi (4—5 artikla) ja 3 osastossa keskinäistä sopimusmenettelyä ja välimiesmenettelyä (6—14 artikla).

3 artikla. Artiklan 1 kappaleessa luetellaan jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset. Uusien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten nimet, Suomen osalta valtiovarainministeriö tai sen valtuutettu edustaja, on lisätty luetteloon liittymissopimuksen 2 artiklassa.

Artiklan 2 kohdassa on OECD:n malliverosopimuksen 3 artiklan 2 kappaletta vastaava määräys sellaisia ilmaisuja varten, joita ei yleissopimuksessa ole määritelty. Määräyksen mukaan tällaisella ilmaisulla katsotaan olevan se merkitys, joka sillä on asianomaisten valtioiden välisessä kaksinkertaista verotusta koskevassa sopimuksessa, jos asiayhteydestä ei muuta johdu.

4 artikla. Tähän artiklaan sisältyy määritelmä siitä, milloin yritysten katsotaan olevan keskenään etuyhteydessä ja milloin tuloa voidaan oikaista sen vuoksi, että yritysten välillä on sovittu ehdoista, jotka poikkeavat siitä, mistä riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu. Artiklan 2 kohdassa on kiinteää toimipaikkaa koskevia määräyksiä. Artikla vastaa sisällöltään OECD:n malliverosopimuksen 7 artiklan 2 kappaletta ja 9 artiklan 1 kappaletta.

5 artikla. Sopimusvaltion on hyvissä ajoin ilmoitettava asianomaiselle yritykselle siitä, että yrityksen tuloa tullaan oikaistamaan, jotta yritys voisi ilmoittaa asiasta toiselle yritykselle ja tämä puolestaan toiselle sopimus-

valtiolle. Jos ilmoituksen antamisen jälkeen molemmat yritykset ja toinen sopimusvaltio hyväksyvät oikaisun, ei enää ole tarpeellista ryhtyä keskinäiseen sopimusmenettelyyn tai välimiesmenettelyyn 6 ja 7 artiklan mukaisesti.

6 artikla. Jos yritys katsoo, että oikaisussa ei ole noudatettu 4 artiklassa tarkoitettuja periaatteita, se voi saattaa asiansa sen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi, jossa yritys tai sen kiinteä toimipaikka sijaitsee. Yrityksellä on oikeus tehdä näin asianomaisten sopimusvaltioiden sisäisessä lainsäädännössä määrätyistä oikeussuojakeinoista riippumatta. Yrityksen on samanaikaisesti ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle siitä, koskeeko asia muita sopimusvaltioita ja toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä annettava asia tiedoksi näiden valtioiden toimivaltaisille viranomaisille. Asia on saatettava käsiteltäväksi kolmen vuoden kuluessa siitä kun henkilö sai ensimmäisen kerran tiedon toimenpiteestä, joka aiheuttaa tai todennäköisesti aiheuttaa kaksinkertaisen verotuksen.

Jos toimivaltainen viranomaisinen katsoo valituksen perustelluksi, mutta ei itse voi saada aikaan tyydyttävää ratkaisua, viranomaisen on pyrittävä poistamaan kaksinkertainen verotus asianomaisten sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa keskinäisin sopimuksin. Keskinäinen sopimus pannaan täytäntöön asianomaisten sopimusvaltioiden sisäisessä lainsäädännössä olevien määräaikojen estämättä.

Määräykset vastaavat OECD:n mallisopimuksen 25 artiklan määräyksiä.

7 artikla. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät keskinäisessä sopimusmenettelyssä pääse sopimukseen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta kahden vuoden kuluessa siitä kun asia ensimmäisen kerran jätettiin toimivaltaisen viranomaisen ratkaistavaksi, niiden on asetettava neuvoa-antava toimikunta, jonka tehtävänä on antaa lausunto kysymyksessä olevan kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta. Yritykset voivat samanaikaisesti käyttää asianomaisten sopimusvaltioiden sisäisen lainsäädännön mukaisia oikeussuojakeinoja. Jos asia on jätetty tuomioistuimen ratkaistavaksi, kahden vuoden määräajan lasketaan alkavan siitä päivästä, jolloin viimeisenä valitusasteena toimivan tuomioistuimen päätös annettiin.

Asian saattaminen neuvoa-antavan toimikunnan käsiteltäväksi ei estä sopimusvaltiota

aloittamasta tai jatkamasta samaa asiaa koskevaa oikeudenkäyntiä tai menettelyä hallinnollisten seuraamusten määräämiseksi. Jos sopimusvaltion sisäinen lainsäädäntö estää toimivaltaista viranomaista poikkeamasta oikeuselinten päätöksistä, neuvoa-antava toimikunta voidaan asettaa vain, jos tässä valtiossa sijaitseva etuyhteydessä oleva yritys on antanut valitusajan kuluu umpeen tai on perunut kaikki tällaiset valitukset ennen päätöksen antamista.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat kahdenkeskisillä sopimuksilla ja asianosaisten etuyhteydessä olevien yritysten suostumuksin poiketa 1 kohdassa tarkoitetuista kahden vuoden määräajoista.

8 artikla. Sopimusvaltion toimivaltainen viranomaisinen ei ole velvollinen ryhtymään keskinäiseen sopimusmenettelyyn tai asettamaan neuvoa-antavaa toimikuntaa, jos oikeudellinen tai hallinnollinen menettely on johtanut lopulliseen päätökseen, jonka mukaan 4 artiklassa tarkoitettuun tulonoikaisuun johtavien toimenpiteiden seurauksena jokin asianosaisista yrityksistä on ankaran rangaistuksen alainen. Ilmaisuuksien "ankara rangaistus" on uusien jäsenvaltioiden osalta määritelty liittymissopimuksen allekirjoittamisen yhteydessä laaditussa pöytäkirjassa.

Jos oikeudellinen tai hallinnollinen menettely, jossa ratkaistaan, onko tulonoikaisu toimenpiteiden seurauksena jokin asianosaisista yrityksistä ankaran rangaistuksen alainen, on vireillä samanaikaisesti keskinäisen sopimusmenettelyn tai välimiesmenettelyn kanssa, toimivaltaiset viranomaiset voivat lykätä jälkimmäisiä menettelyjä, kunnes oikeudellinen tai hallinnollinen menettely on saatettu päätökseen.

9 artikla. Artikla sisältää määräyksiä neuvoa-antavan toimikunnan kokoonpanosta, jäsenten valinnasta neuvoa-antavaan toimikuntaan ja jäsenten salassapitovelvollisuudesta. Sopimusvaltioiden on laadittava luettelo riippumattomista henkilöistä, jotka ne ovat nimenneet neuvoa-antavan toimikunnan ehdokasjäseniksi. Luettelo on annettava tiedoksi Euroopan yhteisöjen neuvoston pääsihteerille. Toimikunnan jäsenet ovat salassapitovelvollisia. Sopimusvaltioiden on myös annettava soveltuvia määräyksiä salassapitovelvollisuuden rikkomisen rangaistuksista.

10 artikla. Artiklassa määrätään yritysten oikeudesta ja sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten velvollisuudesta antaa tietoja neuvoa-antavalle toimikunnalle. Artikla

vastaa soveltuvin osin OECD:n malliveirosopimuksen 26 artiklaa.

11 artikla. Neuvoa-antavan toimikunnan on annettava lausuntonsa kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun asia on annettu sen ratkaistavaksi. Lausunto on annettava jäsenten yksinkertaisella äänen enemmistöllä. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sopia täydentävistä menettelytapasäännöistä. Menettelystä johtavat kustannukset, joihin ei lueta etuyhteydessä keskenään olevien yritysten kustannuksia, jaetaan tasan asianomaisten sopimusvaltioiden kesken.

12 artikla. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä kaksinkertaisen verotuksen poistamista koskeva päätös kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun neuvoa-antava toimikunta on antanut lausuntonsa.

13 artikla. Keskinäisen sopimusmenettelyn ja välimiesmenettelyn käyttämistä ei estä se, että etuyhteydessä keskenään olevien yritysten välisestä liiketoimista saatujen tulojen verotuksesta on olemassa asianosaisten sopimusvaltioiden tekemä lopullinen päätös.

14 artikla. Tulon kaksinkertainen verotus katsotaan yleissopimusta sovellettaessa poistetuksi, jos tulo luetaan mukaan verotettavaa tuloa laskettaessa vain yhdessä valtiossa tai tulosta yhdessä valtiossa suoritettavasta verosta vähennetään määrä, joka on yhtä suuri kuin siitä toisessa valtiossa suoritettava vero.

III luku. Loppumääräykset

Yleissopimuksen III luku sisältää määräykset sopimuksen suhteesta muihin yleissopimuksiin ja sisäiseen lainsäädäntöön (15 artikla), määräykset sopimuksen alueellisesta soveltamisalasta (16 artikla), sopimuksen ratifioimisesta (17 artikla), sopimuksen voimaantulosta (18 artikla), sopimusvaltioille tehtävistä ilmoituksista (19 artikla), sopimuksen voimassaoloajasta (20 artikla), sopimuksen muuttamisesta (21 artikla) sekä sopimuksen kielistä ja niiden todistusvoimaisuudesta (22 artikla).

15 artikla. Yleissopimuksen mukainen mahdollisuus poistaa kaksinkertainen verotus ei vaikuta kaksinkertaisen verotuksen poistamista koskeviin laajempiin velvollisuuksiin, joita sopimusvaltioilla sisäisen lainsäädäntönsä tai olemassa olevien tai tulevien yleissopimusten perusteella on tai tulee olemaan.

16 artikla. Yleissopimusta sovelletaan Euroopan talousyhteisön eli nykyisin Euroopan unionin alueella lukuun ottamatta Euroopan

talousyhteisön perustamissopimuksen IV liitteessä tarkoitettuja Ranskalle kuuluvia alueita sekä Färsaaria ja Grönlantia.

17 artikla. Artikla sisältää tavanomaiset loppumääräykset sopimuksen ratifioimisesta.

18 artikla. Yleissopimus on jo voimassa niiden valtioiden välillä, jotka ovat olleet Euroopan yhteisöjen jäseniä ennen Itävallan, Ruotsin ja Suomen liittymistä. Uusien jäsenvaltioiden osalta voimaantulo tapahtuu liittymissopimuksen ratifioinnilla ja sen voimaantulomääräysten mukaisesti, joita on selostettu edellä liittymissopimuksen 5 artiklan kohdalla. Sopimusta sovelletaan menettelyihin, jotka aloitetaan sen voimaantulon jälkeen.

19 artikla. Artikla sisältää tavanomaiset määräykset sopimusvaltioille tehtävistä ilmoituksista.

20 artikla. Yleissopimus on tehty viideksi vuodeksi. Sopimus on tullut voimaan 1 päivänä tammikuuta 1995, joten ensimmäinen ajanjakso päättyy vuoden 1999 lopussa. Sopimusvaltiot, niihin luettuina Itävalta, Ruotsi ja Suomi, ovat päättäneet, että sopimuksen voimassaoloaikaa jatketaan viidellä vuodella ja että sopimus tämän jälkeen automaattisesti on voimassa viiden vuoden ajanjaksoissa, ellei jokin sopimusvaltio sitä vastusta.

21 artikla. Jokainen sopimusvaltio voi milloin tahansa pyytää sopimuksen muuttamista, jolloin Euroopan yhteisöjen neuvoston puheenjohtajan on kutsuttava koolle asiaa käsittelevä kokous.

22 artikla. Artikla sisältää tavanomaiset määräykset sopimuksessa käytetyistä kielistä ja sopimuksen erikielisten versioiden todistusvoimaisuudesta.

1.4. Päätösasiakirja

Yleissopimuksen liittyvä päätösasiakirja sisältää yhteisiä ja yksipuolisia julistuksia.

Yhteisen 4 artiklan 1 kohtaa koskevan julistuksen mukaan tämän kohdan määräykset koskevat sekä kahden oikeudellisesti erillisen yrityksen välisiä suoria liiketoimia että liiketoimia yrityksen ja sellaisen yrityksen välillä, jonka kiinteä toimipaikka sijaitsee kolmannessa valtiossa.

Yhteisen 9 artiklan 6 kohtaa koskevan julistuksen mukaan sopimusvaltiot voivat itse vapaasti päättää salassapitovelvollisuuden rikkomista koskevien rangaistussäännösten luonteesta ja laajuudesta.

Yhteisen 13 artiklaa koskevan julistuksen mukaan, jos yhdessä tai useammassa asian-

omaisessa sopimusvaltiossa 6 ja 7 artiklassa tarkoitettuihin menettelyihin johtavia verotusta koskevia päätöksiä on muutettu 6 artiklassa tarkoitetun menettelyn päättymisen jälkeen tai 12 artiklassa tarkoitetun päätöksen tekemisen jälkeen ja siitä on seurauksena 1 artiklassa tarkoitettu kaksinkertainen verotus, sovelletaan 6 ja 7 artiklan määräyksiä, ottaen huomioon tämän menettelyn tai tämän päätöksen tuloksen soveltaminen.

Yksipuoliset julistukset koskevat erityisesti 8 artiklassa olevan ilmaisun 'ankara rangaistus' määrittelemistä kunkin sopimusvaltion haluamalla tavalla.

2. Voimaantulo

Liittymissopimus tulee voimaan sen ratifioineiden valtioiden välillä kolmannen kuukauden ensimmäisenä päivänä siitä lukien, kun Itävalta, Suomi tai Ruotsi ja jokin valtio, joka on ratifioinut yleissopimuksen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta etuyhteydessä keskenään olevien yritysten tulonoikaisun yhteydessä on viimeisenä tallettanut ratifioimiskirjansa. Kunkin myöhemmin sopimuksen ratifioivan sopimusvaltion osalta sopimus tulee voimaan kolmannen kuukauden ensimmäisenä päivänä siitä lukien, kun valtio on tallettanut ratifiointikirjansa.

3. Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus

Yleissopimus kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta etuyhteydessä keskenään olevien yritysten tulonoikaisun yhteydessä ja sopimus, jolla Suomi liittyy yleissopimukseen sisältävät lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä. Tämän vuoksi liittymissopimus vaatii näiltä osin eduskunnan hyväksymisen.

Edellä olevan perusteella ja hallitusmuodon 33 §:n mukaisesti esitetään,

että Eduskunta hyväksyisi ne Brysselissä 21 päivänä joulukuuta 1995 Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan liittymisestä Brysselissä 23 heinäkuuta 1990 tehtyyn, allekirjoitusten osalta avoimeksi jätettyyn yleissopimukseen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta etuyhteydessä keskenään olevien yritysten tulonoikaisun yhteydessä tehdyn sopimuksen määräykset, jotka vaativat Eduskunnan suostumuksen.

Koska liittymissopimus ja yleissopimus sisältävät määräyksiä, jotka kuuluvat lainsäädännön alaan, annetaan samalla Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisestä yleissopimukseen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta etuyhteydessä keskenään olevien yritysten tulonoikaisun yhteydessä tehdyn sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
 Brysselissä 21 päivänä joulukuuta 1995 Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan liittymisestä Brysselissä 23 päivänä heinäkuuta 1990 tehtyyn, allekirjoitusten osalta avoimeksi jätettyyn yleissopimukseen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta etuyhteydessä keskenään olevien yritysten tulonoikaisun yhteydessä tehdyn sopimuksen määräykset ovat, mikäli ne

kuuluvat lainsäädännön alaan, voimassa niin kuin siitä on sovittu.

2 §
 Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

3 §
 Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Helsingissä 23 päivänä lokakuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri Jouko Skinnari

SOPIMUS

Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan liittymisestä Brysselissä 23 päivänä heinäkuuta 1990 tehtyyn, allekirjoitusten osalta avoimeksi jätettyyn yleissopimukseen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta etuyhteydessä keskenään olevien yritysten tulonoikaisun yhteydessä

EUROOPAN YHTEISÖN PERUSTAMISSOPIMUKSEN KORKEAT SOPIMUSPUOLET, jotka

KATSOVAT, että Itävallan tasavalta, Suomen tasavalta ja Ruotsin kuningaskunta unionin jäseniksi tullessaan ovat sitoutuneet liittymään Brysselissä 23 päivänä heinäkuuta 1990 tehtyyn, allekirjoitusten osalta avoimeksi jätettyyn yleissopimukseen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta etuyhteydessä keskenään olevien yritysten tulonoikaisun yhteydessä,

OVAT PÄÄTTÄNEET tehdä tämän sopimuksen ja ovat tätä varten nimenneet täysivaltaisiksi edustajikseen:

HÄNEN MAJESTEETTINSA BELGIAN KUNINGAS:

suurlähettiläs, Belgian Euroopan unionissa olevan pysyvän edustajan
Philippe de SCHOÛTHEETE de TERVARENTin;

HÄNEN MAJESTEETTINSA TANSKAN KUNINGATAR:

suurlähettiläs, Tanskan Euroopan unionissa olevan pysyvän edustajan
Poul SKYTTÉ CHRISTOFFERSENin,

SAKSAN LIITTOTASAVALLAN PRESIDENTTI:

Saksan liittotasavallan Euroopan unionissa olevan pysyvän edustajan varamiehen
Jochen GRUNHAGEN;

HELLEENIEN TASAVALLAN PRESIDENTTI:

suurlähettiläs, Helleenien Euroopan unionissa olevan pysyvän edustajan
Pavlos APOSTOLIDESin;

HÄNEN MAJESTEETTINSA ESPANJAN KUNINGAS:

suurlähettiläs, Espanjan Euroopan unionissa olevan pysyvän edustajan
Francisco Javier ELORZA CAVENGTin;

RANSKAN TASAVALLAN PRESIDENTTI:

suurlähettiläs Ranskan Euroopan unionissa olevan pysyvän edustajan
Pierre de BOISSIEUn;

IRLANNIN PRESIDENTTI:

suurlähettiläs Irlannin Euroopan unionissa olevan pysyvän edustajan
Denis O'LEARYn;

ITALIAN TASAVALLAN PRESIDENTTI:

suurlähettiläs, Italian Euroopan unionissa olevan pysyvän edustajan
Luigi GUIDOBONO CAVALCHINI GAROFOLIn;

HÄNEN KUNINKAALLINEN KORKEUTENSA LUXEMBURGIN SUURHERTTUA:

suurlähettiläs, Luxemburgin Euroopan unionissa olevan pysyvän edustajan
Jeanlacques KASELIn;

HÄNEN MAJESTEETTINSA ALANKOMAIDEN KUNINGATAR:

suurlähettiläs, Alankomaiden Euroopan unionissa olevan pysyvän edustajan
Bernard R. BOTIn;

ITÄVALLAN TASAVALLAN LIITTOPRESIDENTTI:

suurlähettiläs, Itävallan Euroopan unionissa olevan pysyvän edustajan
Manfred SCHEICHIn;

PORTUGALIN TASAVALLAN PRESIDENTTI:

suurlähettiläs, Portugalin Euroopan unionissa olevan pysyvän edustajan
José Gregorio FARIA QUITERESin;

SUOMEN TASAVALLAN PRESIDENTTI:

suurlähettiläs, Suomen Euroopan unionissa olevan pysyvän edustajan
Antti SATULIn;

RUOTSIN KUNINGASKUNNAN HALLITUS:

suurlähettiläs, Ruotsin Euroopan unionissa olevan pysyvän edustajan
Frank BELFRAGEN;

HÄNEN MAJESTEETTINSA ISON BRITANNIAN JA POHJOIS IRLANNIN
YHDISTYNEEN KUNINGASKUNNAN KUNINGATAR:

suurlähettiläs, Ison Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan Euroopan
unionissa olevan pysyvän edustajan
J. S. WALLin C. M. G., L. V. O.,

JOTKA kokoonnuttuaan jäsenvaltioiden pysyvien edustajien komiteaan Euroopan unionissa ja vaihdettuaan oikeiksi ja asianmukaisiksi todetut valtakirjansa,

OVAT SOPINEET SEURAAVAA:

1 artikla

Itävallan tasavalta, Suomen tasavalta ja Ruotsin kuningaskunta liittyvät Brysselissä 23 päivänä heinäkuuta 1990 tehtyyn, allekirjoitusten osalta avoimeksi jätettyyn yleissopimukseen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta etuyhteydessä keskenään olevien yritysten tulonoikaisun yhteydessä.

2 artikla

Yleissopimusta kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta etuyhteydessä keskenään olevien yritysten tulonoikaisun yhteydessä muutetaan seuraavasti.

1) 2 artiklan 2 kohdassa:

a) k alakohdasta tulee l alakohta;

b) lisätään seuraava k alakohta alakohdan j jälkeen:

"k) Itävallassa:

— Einkommensteuer;

— Körperschaftsteuer;"

c) l alakohdasta tulee o alakohta;

d) lisätään m ja n alakohta l alakohdan jälkeen seuraavasti:

"m) Suomessa:

— valtion tuloverot/de statliga inkomstkatterna;

— yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund,

— kunnallisvero/kommunalskatten,

— kirkollisvero/kyrkoskatten,

— korkotulon lähdevero/källskatten på ränteinkomst,

— rajoitetusti verovelvollisen lähdevero/källskatten för begränsat skattskyldig;

"n) Ruotsissa:

— statliga inkomstskanen;

— kupongskatten;

— kommunala inkomstskatten;

— lagen om expensionsmedel;"

2) Täydennetään 3 artiklan 1 kohtaa seuraavasti:

"— Itävallassa:

Der Bundesminister für Finanzen tai valtuutettu edustaja;

— Suomessa:

Valtiovarainministeriö / Finansministeriet tai valtuutettu edustaja;

— Ruotsissa:

Finansministern tai valtuutettu edustaja;».

3 artikla

Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri toimittaa Itävallan tasavallan hallitukselle, Suomen tasavallan hallitukselle ja Ruotsin kuningaskunnan hallitukselle oikeaksi toditetun englannin-, espanjan-, iirin-, italian-, hollannin-, kreikan-, portugalin-, ranskan-, saksan- ja tanskankielisen jäljennöksen yleissopimuksesta kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta etuyhteydessä keskenään olevien yritysten tulonoikaisun yhteydessä.

Kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta etuyhteydessä keskenään olevien yritysten tulonoikaisun yhteydessä tehdyn yleissopimuksen tekstit suomen- ja ruotsinkielisinä toisintoina ovat tämän sopimuksen liitteissä I ja II. Suomen ja ruotsin kielillä laaditut tekstit ovat yhtä todistusvoimaisia kuin kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta etuyhteydessä keskenään olevien yritysten tulonoikaisun yhteydessä koskevan sopimuksen muilla kielillä laaditut tekstit.

4 artikla

Sopimusvaltiot ratifioivat tämän sopimuksen. Ratifioimiskirjat talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön huostaan.

5 artikla

Tämä sopimus tulee voimaan sopimuksen ratifioineiden valtioiden välillä kolmannen kuukauden ensimmäisenä päivänä siitä lukien, kun Itävallan tasavalta, Suomen tasavalta tai Ruotsin kuningaskunta ja jokin valtio, joka on ratifioinut yleissopimuksen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta etuyhteydessä keskenään olevien yritysten tulonoikaisun yhteydessä, on viimeisenä tallettanut ratifioimiskirjansa.

Tämä sopimus tulee voimaan kunkin myöhemmin sopimuksen ratifioivan sopimusvaltion osalta kolmannen kuukauden ensimmäisenä päivänä siitä lukien, kun valtio on tallettanut ratifioimiskirjansa.

6 artikla

Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri ilmoittaa sopimusvaltioille

a) kunkin ratifioimiskirjan tallettamisesta;

b) tämän sopimuksen voimaantulopäivistä.

7 artikla

Tämä sopimus, joka on laadittu yhtenä kappaleena englannin, espanjan, iirin, italian, hollannin, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä, kaikkien kahdentoista tekstin ollessa yhtä todistusvoimaisia, on talletettu Euroopan unionin neuvoston pää sihteeristön arkistoon. Pääsihteereri toimittaa siitä oikeaksi todistetun jäljennöksen kunkin sopimusvaltion hallitukselle.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty Brysselissä kahdentenkymmenentenäensimmäisenä päivänä joulukuuta vuonatuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentävii-si.

YLEISSOPIMUS

kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta etuyhteydessä keskenään olevien yritysten tulonoikaisun yhteydessä

(90/436/ETY)

EUROOPAN TALOUSYHTEISÖN PERUSTAMISSOPIMUKSEN KORKEAT SOPI-
MUSPUOLET, jotka

HALUAVAT saattaa voimaan kyseisen sopimuksen 220 artiklan, jonka nojalla ne ovat sitoutuneet aloittamaan neuvottelut toistensa kanssa varmistaakseen kansalaistensa hyväksi kaksinkertaisen verotuksen poistamisen,

KATSOVAT kaksinkertaisen verotuksen poistamisen tärkeäksi etuyhteydessä keskenään olevien yritysten tulonoikaisun yhteydessä,

OVAT PÄÄTTÄNEET tehdä tämän yleissopimuksen ja ovat tätä varten nimenneet täysi-
valtaisiksi edustajikseen:

HÄNEN MAJESTEETTINSA BELGIAN KUNINGAS:

täysivaltainen erikoissuurlähettiläs
Philippe de SCHOUTHEETE de TREVARENTin,

HÄNEN MAJESTEETTINSA TANSKAN KUNINGATAR:

talousministeri
Niels HELVEG PETERSENin,

SAKSAN LIITTOTASAVALLAN PRESIDENTTI:

liittotasavallan valtiovarainministeri
Theo WAIGELin,
täysivaltainen erikoissuurlähettiläs
Jürgen TRUMPHin,

HELLEENIEN TASAVALLAN PRESIDENTTI:

valtiovarainministeri Ioannis PALAIOKRASSASin,

HÄNEN MAJESTEETTINSA ESPANJAN KUNINGAS:

talous- ja valtiovarainministeri
Carlos SOLCHAGA CATALANin,

RANSKAN TASAVALLAN PRESIDENTTI:

täysivaltainen erikoissuurlähettiläs
Jean VIDALin,

IRLANNIN PRESIDENTTI:

valtiovarainministeri
Albert REYNOLDSin,

ITALIAN TASAVALLAN PRESIDENTTI:

valtiovarainministeriön valtiosihteeri
Stefano DE LUCAn,

HÄNEN KUNINKAALLINEN KORKEUTENSA LUXEMBURGIN SUURHERTTUA:

budjetti-, valtiovarain- ja työministeri
Jean-Claude JUNCKERin,

HÄNEN MAJESTEETTINSA ALANKOMAIDEN KUNINGATAR:

täysivaltainen erikoissuurlähettiläs
P. C. NIEMANin,

PORTUGALIN TASAVALLAN PRESIDENTTI:

valtiovarainministeri
Miguel BELEZAn,

HÄNEN MAJESTEETTINSA ISON-BRITANNIAN JA POHJOIS-IRLANNIN
YHDISTYNEEN KUNINGASKUNNAN KUNINGATAR:

täysivaltainen erikoissuurlähettiläs
David H. A. HANNAY KCMG:n,

JOTKA kokoonnuttuaan neuvostoon sekä vaihdettuaan oikeaksi ja asianmukaisiksi todetut
valtakirjansa,

OVAT SOPINEET SEURAAVAA:

1 LUKU

YLEISSOPIMUKSEN SOVELTAMISALA

1 artikla

1. Tätä yleissopimusta sovelletaan, jos sopimusvaltiossa olevan yrityksen verotettava tulo luetaan tai todennäköisesti tullaan lukemaan myös toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen tuloksi sillä perusteella, että 4 artiklassa esitettyjä, joko välittömästi tai kyseisen valtion lainsäädännön mukaisesti sovellettavia määräyksiä ei ole noudatettu.

2. Tätä yleissopimusta sovellettaessa katsotaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa oleva kiinteä toimipaikka sen sijaintivaltion yritykseksi.

3. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan myös, jos jokin asianomaisista yrityksistä on tuottanut tappiota eikä voittoa.

2 artikla

1. Tätä yleissopimusta sovelletaan tulon perusteella määrättäviin veroihin.

2. Tällä hetkellä suoritettavat verot, joihin tätä yleissopimusta sovelletaan, ovat erityi-

sesti:

- a) Belgiassa:
 — impot des personnes physiques / personenbelasting,
 — impot des sociétés / vennootschapsbelasting,
 — impot des personnes morales / rechts-personenbelasting,
 — impot des non-résidents / belasting der niet verblijfhouders,
 — taxe comm una le et la ta xe d' agglomérati on add i -tionnelles a l'impot des personnes physiques / aanvullende gemeente-belasting en agglomeratiebelasting op de personenbelasting;
- b) Tanskassa:
 — selskabsskat,
 — indkomstskat til staten,
 — kommunale indkomstskat,
 — amtskommunal indkomstskat,
 — særlig indkomstskat,
 — kirkeskat,
 — udbytteskat,
 — renteskat,
 — royaltyskat,
 — frigørelsesafgift;
- c) Saksan liittotasavallassa:
 — Einkommensteuer,
 — Körperschaftsteuer,
 — Gewerbesteuer, jos tämä vero perustuu myynti voittoon;
- d) Kreikassa:
 — foros eisodimatos fysikon prosopon,
 — foros eisodimatos nomikon prosopon,
 — eisfora yper ton epicheiriseon ydreftis kai apochetefsis;
- e) Espanjassa:
 — impuesto sobre la renta de las personas físicas,
 — impuesto sobre sociedades;
- f) Ranskassa:
 — impot sur le revenu,
 — impot sur les sociétés;
- g) Irlannissa:
 — Income Tax,
 — Corporation Tax;
- h) Italiassa:
 — imposta sul reddito delle persone fisiche,
 — imposta sul reddito delle persone giuridiche,
 — imposta locale sui redditi;
- i) Luxemburgissa:
 — impat sur le revenu des personnes physiques,

— impat sur le revenu des collectivités,
 — impat commercial, jos tämä vero perustuu myyntivoittoon;

j) Alankomaissa:

— inkomstenbe la sting,
 — ve n nootsc hps be l a sting;

k) Portugalissa:

— imposto sobre o rendimento das pessoas singulares,
 — imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas,
 — derrama para os municipios sobre o imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas;

l) Yhdistyneessä kuningaskunnassa:

— Income Tax,
 — Corporation Tax.

3. Yleissopimusta sovelletaan myös kaikkiin samanlaisiin tai samanluonteisiin veroihin, joita on yleissopimuksen allekirjoittamisen jälkeen suoritettava tällä hetkellä suoritettavien verojen ohella tai asemesta. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava toisilleen vastaavaan kansalliseen lainsäädäntöön tehdyistä muutoksista.

II LUKU

YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 osasto

Määritelmät

3 artikla

1. Tässä yleissopimuksessa tarkoitetaan 'toimivaltaisella viranomaisella:

— Belgiassa:

De Minister van Financiën tai valtuutettu edustaja,

Le Ministre des Finances tai valtuutettu edustaja,

— Tanskassa:

Skatteministeren tai valtuutettu edustaja,

— Saksan liittotasavallassa:

Der Bundesminister der Finanzen tai valtuutettu edustaja,

— Kreikassa:

O Ypoyrgos ton Oikonomikon tai valtuutettu edustaja,

— Espanjassa:

El Ministro de Economia y Hacienda tai valtuutettu edustaja,

— Ranskassa:

Le Ministre chargé du budget tai valtuutettu edustaja,

— Irlannissa:

The Revenue Commissioners tai valtuutettu edustaja,

— Italiassa:

Il Ministro delle Finanze tai valtuutettu edustaja,

— Luxemburgissa:

Le Ministre des Finances tai valtuutettu edustaja,

— Alankomaissa:

De Minister van Financiën tai valtuutettu edustaja,

— Portugalissa:

O Ministro das Financas tai valtuutettu edustaja,

— Yhdistyneessä kuningaskunnassa:

The Commissioners of Inland Revenue tai valtuutettu edustaja,

2. Jos asiayhteydestä ei muuta johdu, katsotaan jokaisella ilmaisulla, jota ei ole tässä yleissopimuksessa määritelty, olevan se merkitys, joka sillä on asianomaisten valtioiden välisessä kaksinkertaista verotusta koskevassa sopimuksessa.

2 osasto

Periaatteet, joita sovelletaan etayhteydessä keskenään olevien yritysten tulonoikaisussa ja luettaessa tuloa kiinteisiin toimi- paikkoihin kuuluvaksi

4 artikla

Tätä yleissopimusta sovellettaessa noudatetaan seuraavia periaatteita:

1. Jos

a) sopimusvaltiossa oleva yritys välittömästi tai välillisesti osallistuu toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistaa osan sen pääomasta, taikka

b) samat henkilöt välittömästi tai välillisesti osallistuvat sekä sopimusvaltiossa olevan yrityksen että toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistavat osan niiden pääomasta,

ja jommassakummassa tapauksessa yritysten välillä—kaupallisissa tai rahoitussuhteissa sovitaan ehdoista tai määrätään ehtoja, jotka poikkeavat siitä, mistä riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, voidaan kaikki tulo, joka ilman näitä ehtoja olisi kertynyt toiselle näistä yrityksistä, mutta näiden ehtojen vuoksi ei ole kertynyt yritykselle, lukea tämän yrityksen tuloksi ja verottaa siitä tämän mukaisesti.

2. Jos sopimusvaltiossa oleva yritys harjoittaa liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, luetaan kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi se tulo, jonka toimipaikan olisi voitu olettaa tuottavan, jos se olisi ollut erillinen yritys, joka harjoittaa samaa tai samanluonteista toimintaa samojen tai samanluonteisten edellytysten vallitessa ja itsenäisesti päättää liiketoimista sen yrityksen kanssa, jonka kiinteä toimipaikka se on.

5 artikla

Jos sopimusvaltio aikoo oikaista yrityksen tuloa 4 artiklan mukaisia periaatteita noudattaen, sopimusvaltion on ilmoitettava yritykselle aiotusta toimenpiteestä hyvissä ajoin ja annettava yritykselle mahdollisuus ilmoittaa siitä toiselle yritykselle, jotta tällä olisi mahdollisuus vuorostaan ilmoittaa asiasta toiselle sopimusvaltiolle.

Tällaisen ilmoituksen antava sopimusvaltio ei kuitenkaan ole estynyt suorittamasta aiottua oikaisua.

Jos tällaisen ilmoituksen antamisen jälkeen molemmat yritykset ja toinen sopimusvaltio hyväksyvät oikaisun, ei 6 eikä 7 artiklaa sovelleta.

3 osasto

Keskinäinen sopimusmenettely ja välimiesmenettely

6 artikla

1. Jos yritys katsoo, että tapauksessa, johon tätä yleissopimusta sovelletaan, ei ole noudatettu 4 artiklassa tarkoitettuja periaatteita, se voi, riippumatta asianomaisten sopimusvaltioiden sisäisessä lainsäädännössä määrätyistä oikeussuolakeinoista, saattaa asiansa sen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi, jossa yritys tai sen kiinteä toimipaikka sijaitsee. Asia on saatettava käsiteltäväksi kolmen vuoden kuluessa siitä kun henkilö sai ensimmäisen kerran tiedon toimenpiteestä, joka aiheuttaa tai todennäköisesti aiheuttaa 1 artiklassa tarkoitetun kaksinkertaisen verotuksen.

Yrityksen on samanaikaisesti ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle, mikäli asia saattaa koskea muita sopimusvaltioita. Toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä annettava asia tiedoksi näiden muiden sopimusvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

2. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo

valituksen perustelluksi, mutta ei itse voi saada aikaan tyydyttävää ratkaisua, viranomaisen on pyrittävä asianomaisen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan asia 4 artiklassa tarkoitettujen periaatteiden mukaan kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi. Keskinäinen sopimus pannaan täytäntöön asianomaisten sopimusvaltioiden sisäisessä lainsäädännössä olevien määräaikojen estämättä.

7 artikla

1. Jos asianosaiset toimivaltaiset viranomaiset eivät pääse sopimukseen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta kahden vuoden kuluessa siitä päivästä, jona asia 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti ensimmäisen kerran jätettiin toimivaltaisen viranomaisen ratkaistavaksi, niiden on asetettava neuvoo-antava toimikunta, jonka tehtävänä on antaa lausunto kyseessä olevan kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta.

Yritykset voivat käyttää asianomaisten sopimusvaltioiden sisäisen lainsäädännön yrityksille suomia oikeussuolakeinoja; jos asia on jätetty tuomioistuimen ratkaistavaksi, laskeaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua kahden vuoden määräajan kuitenkin alkavan siitä päivästä, jolloin viimeisenä valitusasteena toimivan tuomioistuimen päätös annettiin.

2. Asian saattaminen neuvoo-antavan toimikunnan käsiteltäväksi ei estä sopimusvaltiota aloittamasta tai jatkamasta samaa asiaa koskevaa oikeudenkäyntiä tai menettelyä hallinnollisten seuraamusten määräämiseksi.

3. Jos sopimusvaltion sisäinen lainsäädäntö estää toimivaltaista viranomaista poikkeamasta oikeuselinten päätöksistä, 1 kohtaa ei sovelleta, jollei tässä valtiossa sijaitseva etuyhteydessä oleva yritys ole antanut valitusajan kuluu umpeen tai on perunut kaikki tällaiset valitukset ennen päätöksen antamista. Tämä säännös ei koske valitusta, jos ja sikäli kuin se koskee muita kuin 6 artiklassa tarkoitettuja asioita.

4. Toimivaltaiset viranomaiset voivat kahdenkeskisillä sopimuksilla ja asianosaisten etuyhteydessä olevien yritysten suostumuksella poiketa 1 kohdassa tarkoitetuista määräajoista.

5. Sikäli kuin 1-4 kohdan määräyksiä ei sovelleta, tämä ei vaikuta minkään etuyhteydessä olevan yrityksen 6 artiklassa määrättyihin oikeuksiin.

8 artikla

1. Sopimusvaltion toimivaltainen viranomaisen ei ole velvollinen ryhtymään keskinäiseen sopimusmenettelyyn tai asettamaan 7 artiklassa tarkoitettua neuvoo-antavaa toimikuntaa, jos oikeudellinen tai hallinnollinen menettely on johtanut lopulliseen päätökseen, jonka mukaan 4 artiklassa tarkoitettuun tulonoikaisuun johtavien toimenpiteiden seurauksena jokin asianosaisista yrityksistä on ankaran rangaistuksen alainen.

2. Jos oikeudellinen tai hallinnollinen menettely sen ratkaisemiseksi, onko 4 artiklan mukaiseen tulonoikaisuun johtavien toimenpiteiden seurauksena jokin asianosaisista yrityksistä ankaran rangaistuksen alainen, on vireillä samanaikaisesti 6 ja 7 artiklassa tarkoitettua menettelyn kanssa, toimivaltaiset viranomaiset voivat lykätä jälkimmäistä menettelyä, kunnes oikeudellinen tai hallinnollinen menettely on saatettu päätökseen.

9 artikla

1. Edellä 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu neuvoo-antava toimikunta muodostuu puheenjohtajan lisäksi

— kunkin asianosaisten toimivaltaisen viranomaisen kahdesta edustajasta; lukumäärä voidaan toimivaltaisten viranomaisten sopimuksella vähentää yhteen

— parillisesta luvusta riippumattomia henkilöitä, jotka nimetään keskinäisellä sopimuksella 4 kohdassa tarkoitettua henkilöluetteloa perusteella, tai jos sopimukseen ei päästä, niiden toimivaltaisten viranomaisten, joita asia koskee, suorittamalla arvonnalla.

2. Jokaiselle riippumattomalle henkilölle nimitetään varamies riippumattomien henkilöiden nimeämissääntöjen mukaisesti siltä varalta, että nämä ovat estyneitä hoitamaan velvollisuuksiaan.

3. Arvontaa suoritettaessa kukin toimivaltainen viranomaisen voi vastustaa minkä tahansa tietyn riippumattoman henkilön nimeämistä sellaisissa tilanteissa, joista asianosaiset toimivaltaiset viranomaiset ovat etukäteen sopineet, tai seuraavissa tilanteissa:

— jos kyseinen henkilö kuuluu johonkin sellaiseen asianomaiseen veroviranomaiseen, jota asia koskee, tai hän työskentelee sellaisen viranomaisen lukuun

— jos kyseinen henkilö omistaa tai on omistanut suuren osan yhdestä tai kustakin etuyhteydessä olevasta yrityksestä tai hän on tai on ollut yrityksen tai yritysten työntekijä tai neuvonantaja

— jos kyseinen henkilö ei kykene esittämään riittäviä takeita ratkaistavana olevan asian tai asioiden puolueettomasta ratkaisemisesta.

4. Riippumattomista henkilöistä laaditaan luettelo, joka muodostuu sopimusvaltioiden nimeämistä riippumattomista henkilöistä. Tätä tarkoitusta varten jokainen sopimusvaltio nimeää viisi henkilöä ja antaa tästä tiedon Euroopan yhteisöjen neuvoston pääsihteerille.

Näiden henkilöiden en oltava sopimusvaltion kansalaisia ja heidän tulee asua yleissopimuksen soveltamisalueella. Heidän tulee olla päteviä ja itsenäisiä.

Sopimusvaltiot voivat tehdä muutoksia ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun luetteloon; niiden on ilmoitettava tästä viipymättä Euroopan yhteisöjen neuvoston pääsihteerille.

5. Edellä 1 kohdan mukaisesti nimetyt edustajat ja riippumattomat henkilöt valitsevat 4 kohdassa tarkoitettua luettelosta puheenjohtajan, sanotun kuitenkin rajoittamatta kunkin asianomaisten toimivaltaisten viranomaisen oikeutta vastustaa täten valitun riippumattoman henkilön nimittämistä 3 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa.

Puheenjohtajalla on oltava maansa korkeimpiin tuomarinvirkoihin oikeuttava pätevyys tai tunnustettu pätevyys lainopillisena neuvonantajana.

6. Neuvoa-antavan toimikunnan jäsenet ovat salassapitovelvollisia kaikista menettelyn puitteissa saamista tiedoista. Sopimusvaltioiden on annettava soveltuvia määräyksiä salassapitovelvollisuuden rikkomisen rangaistuksista. Sopimusvaltioiden on annettava nämä määräykset viipymättä tiedoksi Euroopan yhteisöjen komissiolle. Euroopan yhteisöjen komissio antaa määräykset tiedoksi muille sopimusvaltioille.

7. Sopimusvaltioiden on ryhdyttävä kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että neuvoa-antava toimikunta voi kokoontua viipymättä, kun asioita on annettu sen ratkaistavaksi.

10 artikla

1. Edellä 7 artiklassa tarkoitettua menettelyä sovellettaessa asianomaiset etuyhteydessä keskenään olevat yritykset voivat toimittaa neuvoa-antavalle toimikunnalle kaikki tiedot, todistuskappaleet tai asiakirjat, joista ne katsovat saattavan olevan hyötyä ratkaisun tekemisessä. Yritysten tai sopimusvaltioiden

asianosaisten toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava neuvoa-antavalle toimikunnalle sen pyytämät tiedot, todistuskappaleet ja asiakirjat. Minkään sopimusvaltion toimivaltaista viranomaista ei saa kuitenkaan velvoittaa

a) ryhtymään hallintotoimenpiteisiin, jotka poikkeavat tämän sopimusvaltion kansallisesta lainsäädännöstä tai tavanomaisesta hallintokäytännöstä;

b) antamaan tietoja, joita ei tämän sopimusvaltion kansallisen lainsäädännön tai tavanomaisen hallintokäytännön puitteissa voida hankkia;

tai

c) antamaan tietoja, jotka paljastaisivat liikesalaisuuden taikka kaupallisen, teollisen tai ammatillisen salaisuuden tai elinkeinotoiminnassa käytetyn menettelytavan, taikka tietoja, joiden ilmaiseminen olisi vastoin yleistä järjestystä (ordre public).

2. Kukin etuyhteydessä oleva yritys voi pyynnöstään esiintyä tai olla edustettuna neuvoa-antavan toimikunnan edessä. Jokaisen etuyhteydessä olevan yrityksen on neuvoa-antavan toimikunnan niin vaatiessa esiinnyttävä tai oltava edustettuna toimikunnan edessä.

11 artikla

1. Edellä 7 artiklassa tarkoitettua neuvoa-antavan toimikunnan on annettava lausuntonsa kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun asia on annettu sen ratkaistavaksi.

Neuvoa-antavan toimikunnan on perustettava lausuntonsa 4 artiklaan.

2. Neuvoa-antavan toimikunnan on annettava lausuntonsa jäsentensä yksinkertaisella äänen enemmistöllä. Asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset voivat sopia täydentävistä menettelytapasäänöistä.

3. Neuvoa-antavan toimikunnan menettelyä johtuvat kustannukset, lukuunottamatta etuyhteydessä keskenään olevien yritysten kustannuksia, jaetaan tasan asianomaisten sopimusvaltioiden kesken.

12 artikla

1. Edellä 7 artiklassa tarkoitettua menettelyn osapuolina olevien toimivaltaisten viranomaisten on 4 artiklan määräysten perusteella tehtävä yhteisymmärryksessä kaksinkertaisen verotuksen poistamista koskeva päätös kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun neuvoa-antava toimikunta on antanut lausuntonsa.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat sopia 1 kohdassa tarkoitetun päätöksen julkistamisesta, jos asianomaiset yritykset antavat siihen suostumuksensa.

13 artikla

Se, että etuyhteydessä keskenään olevien yritysten välisestä liiketoimesta syntyneiden tulojen verotusta koskeva asianosaisten sopimusvaltioiden tekemä päätös on lopullinen, ei estä 6 ja 7 artiklassa määrättyjen menettelyjen käyttämistä.

14 artikla

Tätä yleissopimusta sovellettaessa tulon kaksinkertainen verotus katsotaan poistetuksi, jos

- a) tulo luetaan makaan verotettavaa tuloa laskettaessa vain yhdessä valtiossa; tai
- b) tästä tulosta yhdessä valtiossa suoritettavasta verosta vähennetään määrä, joka on yhtä suuri kuin siitä toisessa valtiossa suoritettava vero.

III LUKU

LOPPUMÄÄRÄYKSET

15 artikla

Tämä yleissopimus ei vaikuta kaksinkertaisen verotuksen poistamista koskevien laajempien velvollisuuksien täyttämiseen, jos etuyhteydessä keskenään olevien yritysten tulonoikaisu johtuu muista yleissopimuksista, joiden osapuolia sopimusvaltiot ovat tai vastaisuudessa tulevat olemaan, taikka sopimusvaltioiden kansallisesta lainsäädännöstä.

16 artikla

1. Tämän yleissopimuksen alueellinen soveltamisala on se, joka määrittellään Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen 227 artiklan 1 kohdassa, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan 2 kohdan soveltamista.

2. Tätä yleissopimusta ei sovelleta

— Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen IV liitteessä tarkoitettuihin Ranskalle kuuluviin alueisiin

— Färsaariin eikä Grönlantiin.

17 artikla

Sopimusvaltioiden on ratifioitava tämä yleissopimus. Ratifiointiasiakirjat talletetaan Euroopan yhteisöjen neuvoston pääsihteerin huostaan.

18 artikla

Tämä yleissopimus tulee voimaan sitä päivää seuraavan kolmannen kuukauden ensimmäisenä päivänä, jona viimeisenä ratifiointiasiakirjansa tallettava sopimusvaltio suorittaa talletuksen. Sitä sovelletaan 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin menettelyihin, jotka aloitetaan sen voimaantulon jälkeen.

19 artikla

Euroopan yhteisöjen neuvoston pääsihteerin ilmoittaa sopimusvaltiolle

- a) jokaisen ratifiointiasiakirjan tallettamisesta;
- b) tämän yleissopimuksen voimaantulopäivästä;
- c) sopimusvaltioiden nimeämien riippumattomien henkilöiden 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti luettelosta ja siihen tehdyistä muutoksista.

20 artikla

Tämä yleissopimus tehdään viideksi vuodeksi. Kuusi kuukautta ennen tämän ajan päättymistä sopimusvaltiot kokoontuvat päättämään tämän yleissopimuksen jatkamisesta ja muista mahdollisista toimenpiteistä.

21 artikla

Jokainen sopimusvaltio voi milloin tahansa pyytää tämän yleissopimuksen muuttamista. Tällöin Euroopan yhteisöjen neuvoston puheenjohtaja kutsuu koolle kokouksen yleissopimuksen muuttamiseksi.

22 artikla

Tämä yleissopimus, joka laaditaan yhtenä kappaleena englannin, espanjan, hollannin, irlannin, italian, kreikan, portugalilain, ranskan, saksan ja tanskan kielellä jokaisen kymmenen tekstin ollessa yhtä todistusvoimainen, on talletettava Euroopan yhteisöjen neuvoston pääsihteerin arkistoon. Pääsihteerin toimittaa oikeaksi todistetun jäljennöksen jokaisen allekirjoittajavaltion hallitukselle.

PÄÄTÖSASIAKIRJA

KORKEIDEN SOPIMUSPUOLTEN
TÄYSIVALTAISET EDUSTAJAT,

jotka ovat kokoontuneet Brysseliin kahdentenäkymmenentenäkolmantena päivänä heinäkunta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentä allekirjoittaakseen sopimuksen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta etuyhteydessä keskenään olevien yritysten voitonjoikaisun yhteydessä,

ovat, sanottua yleissopimusta allekirjoittaessaan

a) hyväksyneet seuraavat päätösasiakirjan liitteenä olevat yhteiset julistukset:

- julistuksen 4 artiklan 1 kohdasta
- julistuksen 9 artiklan 6 kohdasta
- julistuksen 13 artiklasta;

b) ottaneet huomioon seuraavat tämän päätösasiakirjan liitteenä olevat yksipuoliset julistukset:

- Ranskan ja Yhdistyneen kuningaskunnan julistuksen 7 artiklasta
- sopimusvaltioiden maakohtaiset julistukset 8 artiklasta
- Saksan liittotasavallan julistuksen 16 artiklasta.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän päätösasiakirjan.

Tehty Brysselissä kahdentenäkymmenentenäkolmantena päivänä heinäkuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentä.

YHTEISET JULISTUKSET

Julistus 4 artiklan 1 kohdasta

Yleissopimuksen 4 artiklan 1 kohdan määräykset koskevat sekä kahden oikeudellisesti erillisen yrityksen välisiä suoria liiketoimia että yrityksen ja sellaisen yrityksen välillä, jonka kiinteä toimipaikka sijaitsee kolmannessa maassa.

Julistus 9 artiklan 6 kohdasta

Sopimusvaltiot voivat vapaasti päättää salsapitovelvollisuuden rikkomista koskevien rangaistussäännösten luonteesta ja laajuudesta.

Julistus 13 artiklasta

Jos yhdessä tai useammassa asianomaisessa sopimusvaltiossa 6 ja 7 artiklassa tarkoitettuihin menettelyihin johtavia verotusta koskevia päätöksiä on muutettu 6 artiklassa tarkoitetun menettelyn päättymisen jälkeen tai 12 artiklassa tarkoitetun päätöksen tekemisen jälkeen ja siitä on seurauksena 1 artiklassa tarkoitettu kaksinkertainen verotus, sovelletaan 6 ja 7 artiklan määräyksiä, ottaen huomioon tämän menettelyn tai tämän päätöksen tuloksen soveltaminen.

YKSIPUOLISET JULISTUKSET

Julistus 7 artiklasta

Ranska ja Yhdistynyt kuningaskunta julistavat soveltavansa 7 artiklan 3 kohtaa.

Sopimusvaltioiden maakohtaiset julistukset 8 artiklasta

Belgia

Ilmauksella 'ankara rangaistus' tarkoitetaan rikosoikeudellisia ja hallinnollisia seuraamuksia, jotka johtuvat seuraavista:

- yhteisöoikeudellinen veropetostarkoituksessa tehty rikos, tai
- tuloverolain tai sen soveltamispäätösten määräysten vilpilliseen mieleen tai tahalliseen vahingoittamiseen perustuva rikkominen.

Tanska

Ilmauksella 'ankara rangaistus' tarkoitetaan rangaistusta rikoslain tai erityislainsäädännön määräysten tahalliseen rikkomiseen sellaisissa tapauksissa, joita ei voida käsitellä hallintomenettelyssä.

Verolainsäädännön rikkomista koskevat tapaukset voidaan pääsääntöisesti käsitellä hallintomenettelyssä, jos katsotaan, että lainrikkominen ei johda sakkoa ankarampaan rangaistukseen.

Saksa

'Ankaralla rangaistuksella' rangaistavana verolain rikkomisena pidetään sellaista verolain rikkomista, josta rangaistaan vankeudella tai rikosoikeudellisella tai hallinnollisella sakolla.

Kreikka

Kreikan verolainsäädännön mukaan yritys on 'ankarien rangaistusseuraamusten, alainen

1. jos siitä ei anneta ilmoitusta tai jos annetaan väärä ilmoitus veroista, maksuista tai suorituksista, joita yrityksen on pidätettävä ja maksettava valtiolle voimassa olevien säännösten mukaisesti, taikka arvonnäverosta, liikevaihtoverosta tai erityisestä yleisyystavaraverosta, sikäli kuin edellä olevien, yli kuuden kuukauden ajan harjoitetusta kau-

pasta tai muusta toiminnasta johtuvien ilmoitettavien ja valtiolle maksettavien verojen, maksujen tai suoritusten määrä ylittää kuusisataatuhatta (600 000) Kreikan drakmaa tai 1 miljoonaa (1 000 000) Kreikan drakmaa yhden kalenterivuoden aikana;

2. jos siitä ei anneta tuloveroilmoitusta, sikäli kuin suoritettava ilmoittamatta jätetty tulovero ylittää kolmesataatuhatta (300 000) Kreikan drakmaa;

3. jos siitä ei anneta verotuslaissa edellytetyjä verotustietoja;

4. jos siitä annetaan edellä 3 tapauksessa tarkoitettuja tietoja, jotka ovat virheellisiä määrän, yksikköhinnan tai arvon suhteen, sikäli kuin virheestä johtuva vaje ylittää kymmenen prosenttia (10 %) hyödykkeiden, palvelujen tai koko liiketoiminnan arvosta;

5. jos siitä ei pidetä verotuslain edellyttämää täsmällistä kirjanpitoa, sikäli kuin tämä epätarkkuus on huomattu tavanomaisen tarkastuksen yhteydessä, jonka tulos on vahvistettu joko hallinnollisella vastaamattomuutta koskevalla päätöksellä tai valitusajan umpeutumisen vuoksi taikka hallintotuomioistuimen tekemällä lopullisella päätöksellä, jos tarkastuksen kohteena olevan toimikauden aikana kokonaistulon ja ilmoitetun tulon erotus on suurempi kuin kaksikymmentä prosenttia (20 %) ja suuruudeltaan ainakin 1 miljoona (1 000 000) Kreikan drakmaa;

6. se ei täytä verotuslain määräysten mukaista kirjanpitovelvollisuutta;

7. siitä annetaan vääriä, tekaistuja tai väärennettyjä laskuja hyödykkeiden tai palvelujen luovutuksista tai muista edellä 3 tapauksessa tarkoitetuista verotustiedoista.

Verotusasiakirjaa pidetään vääjänä, jos se on rei'itetty tai leimattu jollain tavalla ilman asianosaista toimivaltaisen viranomaisen suorittamaa kirjausta oikeaksi todistamisesta sikäli kuin tiedostetaan, että tällainen kirjaaminen vaaditaan verotusasiakirjalle. Verotusasiakirjaa pidetään vääjänä myös siinä tapauksessa, että alkuperäisen asiakirjan ja jäljennöksen sisältö ja muut tiedot poikkeavat tämän asiakirjan tiedoista.

Verotusasiakirjaa pidetään tekaistuna, jos se on annettu liiketoimesta tai varallisuuden siirrosta tai mausta kokonaan tai osittain olemattomasta syystä, tai liiketoimesta, jonka ovat suorittaneet muut kuin veroasiakirjassa mainitut henkilöt;

8. jos toiminnan harjoittaja on tietoinen

suoritetun toiminnan tarkoituksesta ja jollain tavalla osallistuu väärin verotusasiakirjojen tuottamiseen taikka on tietoinen siitä, että asiakirjat ovat vääriä tai tekaistuja ja osallistuen jollain tavalla niiden levittämiseen, tai jos hän hyväksyy vääriä, väärennettyjä tai tekaistuja verotusasiakirjoja verotustietojen salaamiseksi.

Espanja

Ilmauksella 'ankara rangaistus' tarkoitetaan hallinnollisia seuraamuksia vakavista verorikoksista sekä rikosoikeudellisia rangaistus-seuraamuksia veroviranomaisia vastaan tehdyistä rikoksista.

Ranska

Ilmauksella 'ankara rangaistus' tarkoitetaan rikosoikeudellisia ja verotuksellisia seuraamuksia kuten rangaistuksia veroilmoituksen tekemänä jättämisestä kehotuksen jälkeen, tai vilpillisestä mielestä, petollisesta toiminnasta, verotarkastuksen vastustamisesta, salaisista maksuista tai tulonjaosta, tai oikeuksien väärinkäytöstä.

Irlanti

Ilmauksella 'ankara rangaistus' tarkoitetaan rangaistuksia

- a) veroilmoituksen tekemättä jättämisestä;
- b) väärennetyn tai huolimattomasti tehdyn veroilmoituksen jättämisestä;
- c) asianmukaisen kirjanpidon laiminlyömisestä;
- d) asiakirjojen tai kirjanpidon esittämisen laiminlyömisestä tarkastuksen yhteydessä;
- e) viranomaistoimituksessa toimivien henkilöiden vastustamisesta;
- f) verotettavien tulojen ilmoittamisen laiminlyömisestä;
- g) väärän ilmoituksen antamisesta verovähennysten saamiseksi.

Seuraavat, 3 päivänä heinäkuuta 1990 voimassa olevat säännökset koskevat edellä mainittuja rikkomisia:

- Income Tax Act, 1967, XXXV osa
- Finance Act, 1968, 6. osasto
- Corporation Tax Act, 1976, XIV osa
- Finance Act, 1983, 94 osasto.

Mukaan luetaan myös kaikki rikoslakiin tämän jälkeen tehdyt korvaukset, muutokset tai päivitykset.

Italia

Ilmauksella 'ankara rangaistus' tarkoitetaan kansallisessa lainsäädännössä verorikoksista määrättyjä rangaistuksia.

Luxemburg

Luxemburg pitää 'ankaraa rangaistuksena' sitä, mitä muut sopimusvaltiot pitävät sellaisena 8 artiklaa sovellettaessa.

A lankomaat

Ilmauksella 'ankara rangaistus' tarkoitetaan tuomarin määräämää rangaistusta yleisen verotuslain 68 artiklassa mainitusta tahallista teosta.

Portugali

Ilmauksella 'ankara rangaistus' tarkoitetaan sekä rikosoikeudellisia että verotuksellisia rangaistuksia, joita sovelletaan petostarkoituksessa tehtyihin lainrikkomisiin, jotka on tehty tai joista määrättävä sakko on suurempi kuin 1 000 000 (yksi miljoona) Portugalin escudoa.

Yhdistynyt kuningaskunta

Yhdistynyt kuningaskunta tulkitsee ilmaisun 'ankara rangaistus' siten, että sillä tarkoitetaan rikosoikeudellisia ja hallinnollisia seuraamuksia petollisesta tai huolimattomasta tilien, verovapautusten, verovähennysten tai veroilmoitusten esittämisestä verotustarkoituksessa.

Saksan liittotasavallan julistus 16 artiklasta

Saksan liittotasavallan hallitus pidättää itsellään oikeuden julistaa ratifiointiasiakirjojen tallettamisen yhteydessä, että yleissopimusta sovelletaan myös Berliinin osavaltioon.

PÖYTÄKIRJA

allekirjoitettaessa sopimusta Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan liittymisestä yleissopimukseen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta etuyhteydessä keskenään olevien yritysten tulonoikaisun yhteydessä

Belgian kuningaskunnan, Tanskan kuningaskunnan, Saksan liittotasavallan, Helleenien tasavallan, Espanjan kuningaskunnan, Ranskan tasavallan, Irlannin, Italian tasavallan, Luxemburgin suurherttuakunnan, Alankomaiden kuningaskunnan, Itävallan tasavallan, Portugalin tasavallan, Suomen tasavallan, Ruotsin kuningaskunnan ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet sopimuksen Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan liittymisestä yleissopimukseen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta etuyhteydessä keskenään olevien yritysten tulonoikaisun yhteydessä Brysselissä kahdentenäkymmenentenäensimmäisenä päivänä joulukuuta 1995.

Samalla he ovat kirjanneet seuraavat yksipuoliset julistukset, jotka koskevat kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta etuyhteydessä keskenään olevien yritysten tulonoikaisun yhteydessä tehdyn yleissopimuksen 8 artiklaa:

Itävallan tasavallan julistus:

Mikä tahansa talousrikoslain mukaan rangaistava tahallinen tai tuottamuksellinen verojen vähentäminen on rikkomus, josta on annettava tuntuva rangaistus.

Suomen tasavallan julistus:

Ilmaus "ankarat rangaistukset" käsittää rikosoikeudelliset seuraamukset ja sellaiset hallinnolliset seuraamukset, jotka johtuvat verolainsäädännön rikkomisesta.

Ruotsin kuningaskunnan julistus:

Sellaista verolainsäädännön rikkomista, josta voidaan antaa ankara rangaistus, on mikä tahansa verolainsäädännön rikkomisen, josta rangaistaan vankeudella tai rikosoikeudellisilla tai hallinnollisilla sakoilla.

Tehty Brysselissä kahdentenäkymmenentenäensimmäisenä päivänä joulukuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäviisi.

